ΠΕΝΘΗ

Τὸν ἐκδημήσαντα πρὸς Κύριον σεβαστόν μας, σύζυγον, πατέρα, ἀδελφόν καὶ πάππον

ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ Θ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

θανόντα τὴν 21ην λήγοντος μη νός, ἐκηδεύσαμεν ἐν Κρεσταίνεις τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν. Πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε μετασχόντας εἰς τὸ πένθος μας, εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Διὰ τὴν οἰκογένειαν καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς ἱερεὺς Γ. Παπασταύρου, πρεσβυτέρα Μαρία Παπασταύρου (Κουφοπούλου).

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30 π. μ. τελεσθήσεται ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Εὐαγγελιστρίας, ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δωρητοῦ τοῦ ναοῦ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΟΥΠΟΥΝΑΚΗ

(Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον)

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν 29ην τρέχοντος ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σαραβαλίου καὶ ὥραν 8 π. μ. 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυαγαπημένου μας πατρός, θείου καὶ πάππου

ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΤΗΜΑΤΙΟΥ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Τὰ τέκνα: Φώτιος καὶ Τασία Γιαννακοπούλου, Χαράλαμπος καὶ Ρεβέκκα Γιαννακοπούλου, Γεώργιος καὶ Ἀργυρὼ Γιαννακοπούλου, Νικόλαος καὶ Θεοδώρα Γιαννακοπούλου, Ἀθανάσιος καὶ Ὄλγα Θούα. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι.

Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλοῦν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίου Δημητρίου ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πολυαγαπημένης συζύγου, μητρός, ἀδελφῆς καὶ θείας

ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΑΛΕΞ. ΜΩΡΑΪΤΗ

ΕΤΩΝ 63

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των

Ὁ σύζυγος: Ἀλέξανδρος Μωραΐτης. Τὰ τέκνα: Γεράσιμος καὶ Μαρίκα Μωραΐτη, Ἀντώνιος Μωραΐτης καὶ ἡ μνηστὴ Γεωργία Κωνσταντῆ, Σπῦρος, Ἐλευθέριος, Χριστίνα Μωραΐτη, Μαργαρίτα καὶ Τάκης Παπαπαύλου, Γεωργία καὶ Κωνσταντῖνος Χρυσανθάκης. Οἱ ἀδελφοί: Μαργιέτα χήρα Σπ. Τούλιου, Γεράσιμος καὶ Ἰωάννα Λυκούδη, Εὐάγγελος καὶ Φώνη Λυκούδη, Ἐλπὶς χήρα Θεοδ. Λυκούδη, Ἑλένη χήρα Ν. Λυκούδη. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 44—68.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 8ην μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Διακιδείου Σχολῆς θὰ δώσῃ διάλεξιν ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς τῆς Ἀστρονομίας τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γεώργιος Κοντόπουλος μὲ θέμα: «Ἠλεκτρονικαὶ ἐγκέφαλοι».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 12 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 17 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλῆ μας σύζυγον, μητέρα, ἀδελφὴν καὶ θείαν

ΛΑΜΠΡΙΝΗΝ ΓΕΩΡΓ. ΜΠΙΛΙΑΡΑΚΗ

ΕΤΩΝ 72

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 3 μ. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀλ. Λασκάρεως ἀριθ. 78 (πλησίον Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος).

Ὁ σύζυγος: Γεώργιος Μπιλιαράκης. Τὰ τέκνα: Ἀνδριάνα καὶ Δημήτριος. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον κηδειῶν, Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ καὶ υἱῶν ΟΡΕΣΤΗ καὶ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Γερμανοῦ 108, τηλ. 28—39

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Παναγίας Ἀλεξιωτίσσης (Β΄ Νεκροταφεῖον) ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς λατρευτῆς μας

ΔΙΟΝΥΣΙΑΣ ΙΩΑΝ. ΓΙΑΝΝΙΩΤΗ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Οἱ τεθλιμμένοι γονεῖς. Τὰ ἀδέλφια της. Ἡ νόνα της καὶ οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ, Κορίνθου 262 — Βότση, τηλ. 27—60.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

«Η ΜΕΓΑΛΗ ΛΗΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΖΙΝΟΥ»

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΜΙΧ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Παραγωγή: Ζὰν Μπάρ, Σενάριο: Ἀλμπὲρ Σιμονέν—Μισὲλ Ὠντιάρ—Ἀνρὺ Βερνέϊγ, ἀπὸ τὴν νουβέλλα τοῦ Τζὼν Τρινιὰν «Τὸ μεγάλο κόλπο», Πρωταγωνιστοῦν: Ζὰν Γκαμπέν, Ἀλλαὶν Ντελόν, Μουσική: Μισὲλ Μάνι, Ὀπερατέρ: Λουΐ Πάζ, Σκηνοθεσία: Ἀνρὺ Βερνέϊγ, Πραγματικὸς Τίτλος: «Ὑπόγεια μελωδία».

Ἡ ταινία δὲν ἀνήκει στ' ἀριστουργήματα. Μάλιστα στὸ πρῶτο μισὸ ἔργο, οἱ θαυμάσιοι διάλογοι τοῦ Μισὲλ Ὠντιάρ, ποὺ ὁμολογουμένως σκιαγραφοῦν θαυμάσια τοὺς δύο ἥρωας, δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ γεμίσουν τὸ κενὸ ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἔλλειψη κάποιας δράσης. Ἀκόμα καὶ ἡ ἐπιμελημένη γνωστὴ «ἀπάθεια» τοῦ δετεράνου Ζὰν Γκαμπὲν καταντᾶ βαρετή, καὶ ὁ ἄλλοτε ὡραῖος Ἀλλαὶν Ντελόν εἶναι σὲ «μαῦρα χάλια». Ἀλλὰ ὑπάρχει τὸ δεύτερο μέρος τῆς ταινίας, ὅταν πιὰ τὸ «μεγάλο κόλπο» ἀρχίζει νὰ ἀποκτᾶ ὑπόσταση καὶ νὰ παίρνῃ τὸ μέρος του στὸ ἐνδιαφέρον τοῦ θεατοῦ. Τότε τὰ καταπληκτικὰ εὑρήματα τοῦ Βερνέϊγ, ἀκολουθοῦν τὸ ἕνα τὸ ἄλλο σὲ μιὰ ἐναλλαγὴ δράσης ποὺ δημιουργεῖ ἀτμόσφαιρα ἀγωνίας καὶ στὸν ψυχρὸ θεατή. Ἀπολαμβάνουμε ἔτσι πραγματικὸ κινηματογράφο, ἐνῶ ὁ θεατὴς παρασύρεται στὴν μεθυστικὴ δίνη τοῦ «κόλπου» καὶ δίνεται ὁλοκληρωτικὰ στὰ «ἐπὶ τῆς ὀθόνης δρώμενα».

Ὁ Ζὰν Γκαμπὲν εἶναι, ὁ ἀμετανόητος Γάλλος γκάγκστερ ποὺ θέτει σ' ἐφαρμογὴ τὸ μεγάλο κόλπο: Τὶς εἰσπράξεις τοῦ Καζίνου τῶν Καννῶν ἐκεῖνο τὸ καλοκαίρι. Ἡ γυναίκα του (Βίβιαν Ρομὰνς) δὲν καταφέρνει νὰ τὸν ἀποτρέψῃ ἀπ' τὸ σχέδιό του, καὶ τότε ὁ Γκαμπὲν βρίσκει τὸν ἀπαραίτητο «γόη», ἕνα συνένοχο στὰ μέτρα τοῦ Ντελόν: Ρυθκίνδυνο, γοητευτικό, εὐέλικτο, φιλόδοξο, τέλειο γιὰ νὰ μεταμορφωθῆ σὲ «μπλαζὲ» βαθύπλουτο καὶ νὰ μπῆ στὴν «καλὴ» κοινωνία τῶν ξενοδοχείων τῶν Καννῶν, καὶ ἰδιαίτερα στὴν πελατεία καὶ τὸ προσωπικὸ τοῦ Καζίνου. Ὁ «ἐγκέφαλος», ἔχει φυσικὰ κανονίσει τὰ πάντα μὲ τὸ χρονόμετρο.

Ἡ ταινία παρουσιάζει κι' ἕνα διακοσμητικὸ μθλλον εἰδύλλιον (Κάρλα Μαρλὶὲ στὸ ρόλο τῆς Σκανδιναβῆς χορευτρίας) λίγο ἀπὸ τὰ «ἄνομα» τῶν Καννῶν (δοσμένα μὲ εὐφυέστατο ὑλόγο τοῦ Ὀντιάρ) γιὰ νὰ κορυφώσῃ τὴν ἀγωνία μας στὰ ἀμέσως μετὰ τὴν ληστεία καὶ τὶς ἀπρόοπτες ἐξελίξεις της. Τὸ «τέλος» γίνεται δεκτὸν μὲ ἕνα στεναγμὸ «ἀπογοητεύσεως» ἀπὸ τὸ κοινὸ τὸ ὁποῖο ἔχει συμπαθήσει αὐτοὺς τοὺς ἀξιαγάπητους «ἀλῆτες», καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ συμβιβασθῆ μὲ τὴν ἀναπάντεχη, ὅσο καὶ ἐξυπνότατη, λύση, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μιὰ τραγικώτατη εἰρωνεία τῆς τύχης. Μικρότερους φάλους ἀλλὰ μὲ πολὺ ἐπιτυχία ἑρμηνεύουν: στὸ ρόλο τοῦ ταμία — ἰδιοκτήτη ὁ Χοσὲ ντὲ Βιλαλόγκα, στὸ ρόλο τοῦ σωφὲρ ὁ θαυμάσιος Μωρὶς Μπιρώ, καὶ δυὸ χαριτωμένες, ἡ Ρίτα Καντιγιὰκ καὶ ἡ Ντόρα Ντόλ, οἱ «καλλονές»...

ΒΙΛΛΥ ΠΑΡΚ

Συνεχίζονται κάθε βράδυ οἱ χαρούμενες συγκεντρώσεις

Κέφι, χορός, γλέντι μέχρι τὸ πρωΐ

ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΥ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΛΕΟΝΑΡΔΟΥ

τοῦ φεστιβὰλ Θεσσαλονίκης

ΚΑΙ Η

ΠΑΟΛΑ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

17ον

— Θὰ μοῦ ξεφύγῃ, θὰ μοῦ ξεφύγῃ... ἔλεγε.

Ἔξαφνα ὅμως μέσα ἀπ' τὴν μικρὴ πορτίτσα τοῦ χανιοῦ ἐφάνηκε νὰ βγαίνῃ ὁ Τοῦρκος ἐκεῖνος ἀκολουθούμενος ἀπὸ ἕνα χονδρὸ ἄνθρωπο, ποὺ φαινόταν ὅτι ἦταν ὁ χαντζῆς.

Ὁ Χρῖστος ἐστύλωσε τὰ μάτια του μέσα στὸ σκοτάδι γιὰ νὰ μὴ χάσῃ οὔτε μιὰ κίνησί τους.

Ἐκεῖνοι χωρὶς ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι παρακολουθοῦνται —γιατὶ ὁ Χρῖστος ἦταν κρυμένος πίσω ἀπὸ μιὰ σκοτεινὴ γωνιὰ τοῦ σοκκακιοῦ καὶ δὲν διεκρίνετο καθόλου—ἀντήλλαξαν λίγες φράσεις μὲ χαμηλὴ φωνὴ κι' ἔπειτα ὁ χοντρὸς χαντζῆς ἀποχαιρέτησε τὸν Τοῦρκο καὶ μπῆκε μέσα στὸ χάνι του.

Ὁ ἄλλος ἔλυσε τότε τὰ δύο ζῶα, ἐκαβαλλίκεψε τὸ γαϊδουράκι καί, σέρνοντας ἀπὸ πίσω τὴν γκαμῆλα, ἄρχισε νὰ προχωρῇ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Χρίστου.

Ἐκεῖνος κρύφτηκε μέσα στὸ κούφωμα μιᾶς πόρτας κρατῶντας καὶ τὴν ἀναπνοή του ἀκόμα ὡς ποὺ νὰ προσπεράσῃ ὁ ὕποπτος γκαμηλιέρης.

Ὁ Τοῦρκος ὅμως δὲν τὸν εἶχεν ἀντιληφθῆ γιατὶ ἄλλως τε δὲν ἐκύτταγε τριγύρω του, βέβαιος καθὼς ἦταν ὅτι δὲν παρακολουθεῖται.

Τότε ὁ Χρῖστος, ἀφοῦ τὸν ἄφισε νὰ προχωρήσῃ ἀρκετὸ διάστημα, κι' ἀφοῦ τὸν εἶδε νὰ στρίβῃ μέσα σ' ἕνα στενό, ἐγκατέλειψε τὸν κρυψῶνα του καὶ ἄρχισε ν' ἀκολουθῆ ἀπὸ μακρυά.

Ἡ σιωπηλὴ καὶ μυστικὴ αὐτὴ καταδίωξις, βάσταξε ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν.

— Μὰ ποῦ πηγαίνει λοιπόν; ἐσκέφθηκε ὁ Χρῖστος περίεργος.

Ἦταν ὅμως ἀποφασισμένος νὰ λύσῃ ὁπωσδήποτε τὸ μυστήριον ἐκεῖνος καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἐσταμάτησε καθόλου τὸ δρόμο του.

Προχώρησαν ἔτσι ἐπὶ ἀρκετὸ διάστημα.

Ἔξαφνα, μέσα σὲ κάποιο κεντρικὸ καλυντερίμι, ἐπρόβαλε ἀπὸ τὸ βάθος του μιὰ περίπολος στρατιωτική.

Ὁ Χρῖστος ἐνθουσιάστηκε:

— Τώρα θὰ τὸν πιάσουν! ψιθύρισε.

Καὶ κρύφτηκε σ' ἕνα στενὸ περιμένοντας τὴν σύλληψι τοῦ Τούρκου γκαμηλιέρη.

Πράγματι ἡ περίπολος τὸν ἐσταμάτησε καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς δεκανεὺς τὸν ἐρώτησε τουρκιστί:

— Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι τέτοια ὥρα;

— Ἀπὸ τὸ Σούκ Οὐγιοῦ ἐφέντημ, ἀπήντησε ἐκεῖνος μὲ ταπεινὴ φωνή.

— Καὶ πῶς ἔτσι ἀργά; ξαναρώτησε ὁ δεκανεύς.

— Εἶχα μείνει λίγο στὸ χάνι τοῦ Ἐμίν.

— Τὰ χαρτιά σου!

— Ἀμέσως, ἐφέντημ.

Καὶ ὁ γκαμηλιέρης ἔβγαλε μέσα ἀπὸ τὸν κόρφο του ἕνα χαρτὶ διπλωμένο καὶ τὸ ἔδωσε στὸν περιπολάρχη.

Ἐκεῖνος τὸ ἄνοιξε, τὸ ἐδιάβασε προσεκτικά, καὶ ξαναδίνοντάς το στὸν Τοῦρκο, εἶπε:

—Ἐν τάξει! μπορεῖς νὰ πηγαίνῃς!

Ὁ γκαμηλιέρης εὐχαρίστησε μὲ τὸ χέρι στὸ στῆθος τὸν δεκανέα καὶ χτυπῶντας τὸ γαϊδουράκι του, ἐξακολούθησε τὸ δρόμο του.

Ὁ Χρῖστος ποὺ παρακολουθοῦσε ἀθέατος τὴν σκηνὴ ἐκείνη, τὰ ἔχασε βλέποντας τὸν γκαμηλιέρη νὰ ἐξακολουθῆ ἐλεύθερος τὸ δρόμο του.

— Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος! ἐμουρμούρισε ,φαίνεται ὅτι ἔχει προμηθευθῆ ψεύτικα πιστοποιητικά.

Καὶ κρύφτηκε πιὸ πολὺ γιὰ νὰ μὴ τὸν ἀντιληφθῆ ἡ περίπολος.

— Ἐφ' ὅσον εἶναι ἔτσι, ἐσκέφθηκε, προτιμώτερο εἶναι νὰ τὸν παρακολουθήσω μόνος μου νὰ μάθω ποῦ πηγαίνει καὶ ἔπει τα νὰ στείλω νὰ τὸν πιάσουνε.

Καὶ ἀφοῦ ἡ περίπολος ἐξηφανίσθη στὸ βάθος τοῦ καλντεριμιοῦ, ἐβγῆκε ἀπὸ τὴν κρύπτη του καὶ ἄρχισε καὶ πάλι νὰ παρακολουθῆ τὸν γκαμηλιέρη ποὺ προπορευόταν.

⁂

Προχωρῶντας κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο διέσχισεν ἀρκετὰ σοκάκια καὶ τέλος ὁ γκαμηλιέρης σταμάτησε μπροστὰ σὲ κάποιο χαμηλὸ σπίτι ποὺ τὸ περιέβαλε μιὰ μάνδρα.

Ἐκεῖ κατέβηκε ἀπὸ τὸ γαϊδουράκι του ἐχτύπησε τὴν ἐξώπορτα καὶ περίμενε.

Ἡ πόρτα ἄνοιξε σὲ λίγο καὶ ὁ γκαμηλιέρης ἐμπῆκε μέσα σέρνοντας ἀπὸ πίσω του τὰ δυὸ ζῶα.

Ὁ Χρῖστος πλησίασε καὶ στεκόμενος μπροστὰ στὴν πόρτα ποὺ εἶχε ξανακλείσει ἐκύτταξε γύρω του μὲ βλέμματα φοβισμένα.

— Δὲν μὲ βλέπει κανεὶς ψιθύρισε.

Πράγματι στὸ δρόμο δὲν περνοῦσε ψυχή.

Σκαρφάλωσε τότε ἐπάνω στὸν τοῖχο τῆς μάνδρας καὶ μ' ἕνα πήδημα βρέθηκε μέσα στὸν κῆπο.

Τὸ σπίτι ἦταν βυθισμένοστὸ σκοτάδι.

Περπατῶντας σιγά, φροντίζοντας νὰ μὴ κάνῃ κανένα θόρυβο διέσχισε τὸν κῆπο καὶ ἔφθασε ὡς τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ.

Ἐδοκίμασε καὶ εἶδε μὲ ἔκπληξί του, ὅτι ἡ πόρτα εἶχε μείνει ξεκλείδωτη.

Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ τὴν ἄνοιξε καὶ μπῆκε μέσα

Ἔξαφνα μέσα στὸ σκοτάδι ποὺ ἐβασίλευε στὸ διάδρομο δύο ἄνδρες ἐπέπεσαν ἐναντίον του τὸν ἄρπαξαν τὸν ἔδεσαν γερὰ καὶ ἀφοῦ τὸν ἐφίμωσαν τὸν μετέφεραν μέσα στὸ διπλανὸ δωμάτιο καὶ τὸν ἐξάπλωσαν ἐπάνω σ' ἕνα κάθισμα.

Ἦταν ἀνίκανος νὰ κινηθῆ καὶ νὰ μιλήσῃ.

Ἔστρεψε μόνον τὰ βλέμματά του καὶ τὰ ἐκάρφωσε σ' ἕναν ἄνθρωπο ποὺ στεκόταν ὄρθιος στὴ μέση τοῦ δωματίου.

Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἦταν ὁ γκαμηλιέρης ποὺ παρακολουθοῦσε ἀπὸ τόσην ὥρα.

Τώρα ὅμως δὲν εἶχε τὸ ταπεινὸ ἐκεῖνο ὕφος.

Ἡ ἀγέρωχος μορφή του ἔφωτίζετο ἀπὸ ἕνα σκληρὸ μειδίαμα.

— Ποιός εἶσαι, καὶ τί ζητᾶς ἐδῶ πέρα τέτοια ὥρα; ρώτησε μὲ φωνὴ μεταλλική.

Ὁ δεσμώτης ἔκαμε ἕνα κίνημα μὲ τὸ κεφάλι καὶ ὁ Τοῦρκος ποὺ ἐκατάλαβε τί ἐσήμαινε ἡ κίνησίς του αὐτὴ διέταξε τοὺς δυὸ ἀνθρώπους του ποὺ στεκόντουσαν παράμερα:

—Βγάλτε τὸ μανδήλι!

Οἱ δυὸ ἄνδρες ἔσπευσαν ἀμέσως νὰ ἐκτελέσουν τὴ διαταγή του, καὶ ἔβγαλαν τὸ μανδήλι ποὺ τοῦ ἔφραζε τὸ στόμα.

Ὁ Χρῖστος, μὲ φωνὴ στὴν ὁποία διεκρίνετο καθαρὰ ἕνα μεγάλο μῖσος ἐπρόφερε:

— Τεβφίκ, εἶσαι σύ λοιπόν...

— Ναί, εἶμαι ἐγώ ἀλλ' ἐσὺ ποιὸς εἶσαι;

Ἀλλὰ ποιὸς λοιπὸν ἦταν ὁ ἄνθρωπος ποὺ ὡμολογοῦσε ὅτι ἦταν ὁ Τεβφίκ;

Ἦταν, ἁπλούστατα ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Νουρεντίν, τοῦ αἱμοβόρου πασᾶ, ὁ ὁποῖος πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἦταν στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς Σμύρνης.

Ἀλλ' εἶχε γίνει ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ἑλληνικὴ κατοχὴ καὶ ὁ Νουρεντίν εἶχε ἀναγκασθῆ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ὡραία πρωτεύουσα τῆς Ἰωνίας.

Ὕστερα ὅμως ἀπὸ πέντε μῆνες ὁ Νουρεντίν ἔστελνετὸν ὑπασπιστή του γιὰ νὰ διοργανώσῃ τὴν τουρκικὴ κατασκοπεία μέσα στὴνἐλευθερωμένη Σμύμνη.

ΑΥΡΙΟΝ: Η συνέχεια.

ΕΙΝΑΙ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ:

... μιὰ θαυμασία συλλογὴ ἀπὸ Κάρτ-Ποστάλ, ἀπ' ὅλον τὸν κόσμον, ποὺ φέρουν τὴν σφραγῖδα, τοῦ ὑψηλοῦ γούστου, προσφέρει γιὰ σᾶς καὶ γιὰ τοὺς φίλους σας τὸ Βιβλιοπωλεῖον Κουλουμπῆ. Τὸ κατάστημα μὲ τὰ πιὸ ὡραῖα στολίδια, ἄλμπουμ, λευκώματα καὶ τὴν πλουσιωτέραν συλλογὴν παιδικῶν βιβλίων καὶ ἐπιτραπεζίων παιγνιδίων.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Τὸ ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν τοῦ καταστήματος Πατρῶν «Ἀφοὶ Ἠλιόπουλοι» Ο. Ε. κατέθεσαν δρχ. 200 ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος Βραχνεΐκων εἰς μνήμην Βασιλείου Ἠλιοπούλου.

Ἡ οἰκογένεια Στεφ. Δρόσου κατέθεσεν εἰς μνήμην Βασ. Ἠλιοπούλου δρχ. 100 καὶ ἑτέρας 100 δρχ. εἰς μνήμην Στεφ. Ἀισθεστᾶ ὑπὲρ τοῦ Πτωχοκομείου.

Ἐπίσης εἰς μνήμην Βασ. Ἠλιοπούλου ὁ κ. Θεοδ Ψωμᾶς κατέθεσε δρχ. 200 ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας Ἀντιλήψεως Τυφλῶν Πελοποννήσου καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις διαμένουσα οἰκογένεια κ. Γρηγ. Κ. Χασάπη δρχ. 200 ὑπὲρ τοῦ δώρου τοῦ χωριοῦ τοῦ Φυσιοιατρικοῦ Συνδέσμου Πατρῶν.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Ἡ κ. Ἀντωνία καλεῖ τὴν ἀξιότιμον πελατείαν της εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου κομμωτηρίου της ἐπὶ τῶν ὁδῶν Κορίνθου καὶ Κοραῆ 18, τὴν Δευτέραν 30 Δεκεμβρίου 1963 καὶ ὥραν 8 μ. μ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ

Ὑψηλὰ Ἀλώνια - Κάτωθι Ὀνόφα Παναχαϊκοῦ 2 - Τηλ. 27-34

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ ΟΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΠΑΙΔΙΚΑ

ΧΡΗΣΙΜΑ ΔΩΡΑ

Παλτά

Κουστούμια

Καπέλλα

Πανταλόνια

Φορεματάκια

ΤΣΑΒΔΛΑΣ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 157, ΓΩΝΙΑ ΚΑΝΑΡΗ, ΤΗΛ. 46—13